

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravištvstvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvstvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 14. junija.

„Rudeči prapor“ — uničil bode bogataše, ne da bi reveže obogatil. Upropastil bode delo, ki vsacemu kruha daje. Iz Evrope napravil bode deželo temote, zadavil svobodo, udušil umetelnosti, obglavil misel in zatajeval Boga. Z mrzlo krvjo izpeljal bode isto, kar so moške z l. 1793 v svojej vročici storili, in po orjaškej strahoti, katero so videli naši očetje, pokazala se nam bode groza, z vsem, kar je na njej malega in nizkega. — S temi plamenečimi besedami obrisal je 1848. l. s proroškim duhom prošinjeni pesnik to sliko bodočnosti, ki je pristna, s krvjo risana podoba današnjih dnij. Vsak stavek nam z lapidarnimi črkami predstavlja grozodejstva in brezsmoterno besnost novodobnega zla, ki se imenuje anarhizem.

Po vsem našem kontinentu širi se epidemično ta najnovejša bolezen človeške družbe, ki bi se najboljše prispodabljala uničujočej trsnej uši. Še pred malo leti je bivši minister Giskra z ozirom na Avstrijo izrekel krilato besedo, da ima socialni demokratizem pri Bodenbachu svojo mejo, danes pa imamo na Nižje-Avstrijskem že izimna sodišča in v prvostolnici naše države, kakor v Budimpešti, v Gradcu in v Zagrebu vrše se pravde proti brezozirnim in s slepo strastjo delujočim anarhistom, ki z revolverjem in dinamitom hoté osrečiti sedanji rod.

Kakor trsne uši ne zadržavajo niti reke, niti prostrane šume, tako tudi anarhizem po vseh državah kaže svojo krvavo — ostudno glavo, ne meneč se za državno obliko. Z isto strahovito predrznostjo postopa v absolutnej Rusiji, kakor v Angliji, kjer je najširša politična svoboda, z isto silovitostjo v Franciji in v Nemčiji, kjer uživa tudi četrti stan svoje politične in kjer je upeljana splošna volilna pravica.

Če pazno čitamo obravnave v pravdah proti anarhistom, vidimo, da to ni boj za svobodnostne smotre, da anarhizmu ni mari zboljšanja gmotnega in duševnega stanja delavcev in raznih stanov, da ne delujejo za kako uzvišeno idejo, za blagodejno prepričanje, marveč, da so si umor in rop zapisali na krvavi svoj prapor, da jim je namen uničiti in strmoglaviti obstoječe naredbe človeške družbe, ne da bi znali, kaj bi se na to izprazneno mesto postavilo. Kakor bi neka besna slepota bila omračila jim duha, tako hité naprej po potu zločinov, z vztrajnostjo in odločnostjo, ki bi bili boljše svrhe vredni.

„Vsled dinamita, ni nobenih manjin več!“ rekel je nedavno v nekem shodu v Parizu kolovodja anarhistov, a če bi bilo to tudi istina za Francijo in Anglijo, nikakor še ne velja za Avstrijo. Pri nas se ta kuga še ni toliko razprostranila in kakor smo videli v pravdi proti Stellmacher-u, ni še prodrla v kroge prostih delavcev, kajti slednji, katere je Stellmacher po svojej izpovedi hotel osrečiti, bili so tisti, ki o tej sreči ničesar neso hoteli znati, marveč so ga takoj zgrabili in izročili roki pravice. Razen tega pa, da ta novodobna kuga še ni prodrla mej maso delavcev, tolažilno je tudi to, da se je v pravdi Stellmacher-a, kakor deloma Graških anarhistov pokazalo, da imajo v svojih vrstah najhujšega, razjedajočega sovraga in ta je — ovađuštvo, izdajstvo!

Oč nekdaž že so vse tajne zarote imele mej seboj člane, ki so pri danej priliki izdali in prodali za dober denar zarotnikov tajnost, še bolj naraven je ta razjedajoči črv mej anarhisti. Druge politične zarote borile so se deloma za blage, vzvišene ideje, skupni smoter imel je vsaj jedno blago stran, pri anarhistih pa je krmilo prevzela slepa brezsmoterna strast, naravno, da brubajo na površje zgolj izrodki samopridnosti in zanikernosti.

In to bode učinkovalo na naše delavce, kateri v obče za take vratolomne ideje še neso vsprejemljivi. A tudi državna oblast bode se morala resnobno pečati s tem zlom. Začetek je že storjen z zakoni za zboljšanje stanja delavskih krogov, z raznimi previdnostnimi naredbami, mej katerimi je predlog Rusije o podržavljenji dinamita vzbudil pozornost vseh vlad, a veliko še treba dela, da se preteča nevarnost omeji in zabrani, kajti že slavni O'Connell je nekdaž rekel: „Ni hujšega despotizma, nego ga uporabljajo delavci svojim sodelavcem nasproti, in niti Peter Veliki niti sultan Mahmud ne bi se bila vzdržala na svojih prestolih, ko bi bila dospela do tolike skrajnosti.“ —n.

Sola in narodnost.

Z Dolenjskega.

Prepirov radi delovanja nemškega „Šulvereina“ bi bilo veliko manj, ako bi imeli v naši državi postavbo, katere žalibog zelo pogrešamo, posebno Slovenci po Koroškem, Štajerskem, pa tudi Čehi, kateri so menda prvi sledečo misel sprožili: Otroku namreč ni dovoljeno svoje veroizpovedanje menja-

vati, a to mu je po nekako dovoljeno, ljudsko šolo si sam izbirati. V mnogih krajih po Slovenskem že in zlasti pa na Češkem sti dve šoli, jedna slovenska, druga nemška, postavljena morebiti še le v novejšem času. Zlaj se po navadno otrok sam, kajti nekateri stariši se za to malo brigajo, izbere tisto šolo, kjer se mu morebiti učitelj dobrija, če tudi njegovega jezika ne ume, in tako se zgodi, da slovenski otrok pohaja v — nemško šolo. Kaj takošnega se po obstoječih postavah težko zabrani, ker o tem molče naše šolske postave, ki niso niti početkoma niti nimajo zdaj namena, braniti narodnost, dasiravno je narodnostno vprašanje v ozkej zvezi z napredkom narodov v omiki in znanosti. Ako bi šolske gospodske le hotele, ubranile bi že lahko to, sklicevaje se zlasti na šolski in učni red od 20. avg. 1870, kjer se določuje, koliko mora šola v materinskem jeziku otroke naučiti. Težko stališče bi pa imele šolske gospodske še le takrat pri tem vprašanji, ako stariši slovenskih otrok sami hočejo, da hodijo poslednji v nemške šole. Ne vem, ali bi se dalo še na podlagi omenjenega ukaza to jim zabraniti. Seveda poskušala v Avstriji ni menda še nikjer nobena šolska oblastnija, da ne bi slovenski otroci v nemške učilnice hodili. Radi tega bi bi pa bilo potreba postave, po katerih bi se to zaprečilo.

Take postave, ki bi sploh velevala, da otroci ne smejo hoditi v šolo, katere jezik ne umó, bi potrebovali zlasti Slovenci na Koroškem in Štajerskem, Čehi v vseh svojih deželah, posebno pa revni naši bratje na Ogerskem nasproti magjarskim šolam. — Da bi pojedini deželni zbori za svoje dežele take postave sklepali, bi že šlo; kranjski in česki deželni zbor bi jo gotovo sklenila; malo verjetno pa je, da bi štajerski, koroški, moravski ali šlezjski deželni zbori v to pritrdili, kajti taka pravična postava bi hasnila samo Slovanom; le ti silijo v svojo škodo v nemške šole, dočim o Nemcih tega še nikdar nismo slišali. Ako bi kranjski deželni zbor kaj takega letos ukrenil, potem naj kranjska hranilnica nikar ne snuje nemške šole — za slovenske otroke Ljubljanske; vsaj kar je nemške dece v Ljubljani, ti so skoro vsi po privatnih šolah, katerih je veliko v Ljubljani še in katere so vse nemške, v nemške protestantske šole in na obeh vadnicah, o katerih bi se človek upal trditi, da je še zelo zelo nemška. Kaj hočete več? O, Nemci kranjski, ne

LISTEK.

Nedeljsko pismo.

Gospod urednik! Dolgo sem premišljal in ugal: bi li, ali ne bi, na zadnje pa sem premagal vse pomisleka in vskliknivi: „res ad triarios venit!“ vzel pero v nevajeno roko ter napisal to nedeljsko pismo, katero naj nadomestuje mojo vizitnico. Apostrofi v pesnih, citati pa v listkih sicer v Slovincih že nekaj časa neso posebno priljubljeni in nekako po strani se gleda nesrečnej, ki je podvržen tej slabosti. A ker nesem vzel popolnosti v zakup, temveč radovalno priznavam, da časih ta slabost tudi mene tare, ker je vrhu tega navedeni citat tako prikladen današnjemu stanju, nesem si mogel kaj, da bi ga ne uporabil.

Predlanskim in tudi še lani imeli ste lepo število marljivih in duhovitih, ali vsaj šegavih listkarjev, ki so Vas redno zakladali s svojimi proizvodi, ki so bili kljubu sem ter tja nahajajočim se citatom

Vam v olajšanje, nam pa v zabavo, ali vsaj v zabavljanje. Letos pa je vse drugače. Razkropili so se listkarji na vse strani, kakor bi bila pala bomba dinamita mej nje in da nemate „Serebrjanega“ bila bi prava pustota v prostorih pod črto.

Res, „Serebrjani“ je lepo pisan, dovršeno razpeljan, dejanje polno življenja, vsako poglavje skoro umotvor za se, značaji krepko in vestno risani, vse prošinjeno z neko čudovito prvotnostjo, kakor da bi se nam odprl nov, do sedaj nepoznan svet, — res je tudi, da ga mnogi čitatelji v slast bero, — a človek se vender naveliča vedno jednega ter istega, še tako okusno pripravljenega jedila in veruje mi, naposled tudi Tolstega krasnemu romanu nasproti nevoljen mrmra: „tousjours perdrix!“ Kdo bi dan na dan brez presledka jedel in obiral same jerebice, kakor da bi druge divjačine in drugih tečnih jedil na svetu ne bilo? Nekoliko raznovrstnosti treba tedaj in kakor je francoski kralj Henrik IV. rekel, da bi moral vsak njegovih podanikov vsaj ob nedeljah imeti piščanca na mizi, tako bi bilo vsem čitateljem gotovo ustrezno, da priobčite vsaj vsako

nedeljo poseben listek, ki bi se nekoliko razlikoval od vsakdanjega berila.

In ker se, kakor vidim, nihče drugi ne poloti tega sicer kočljivega, a deloma vender tudi hvaležnega posla, mislim sem si jaz: Kaj ko bi ti, ki si tako dolgo spal na zapečku, stopil mej časnikarsko perutnino in časih spisal kako nedeljsko pismo? Posebne slave si menda ne bodeš stekel, a vender bode nekoliko več spremembe in če tvoji listki tudi ne bodo imeli družega učinka, kakor da so za vabo, da še koga družega, spretnejšega ohrabré, pridružiti se ti, zadovoljil se bodeš.

Sklep bil je storjen, a vsak začetek je težak. Že naslov delal mi je preglavico. V nas Slovincih je že naslov važna in ravno zaradi tega sitna stvar, kajti mi smo sicer, kakor radi poudarjamo, bistre glave, a ker ima vsak svojo glavo, je skoro nemogočno pravo pogoditi. V novejšej dobi so v čislih francoski nadpisi, a s tem bi se zameril našim puristom, katerih ni malo na številu, akoravno je tacih še mnogo več, ki se bolj zanimajo za dobro pečene pure, nego za blaglasje in čistoto jezika.

bojte se za svoj jezik, Slovenci kranjski ga vam ne bodo vzeli — so prepohlevne ovčice! J.

Slavnost v Mozirji.

(Dalje.)

Maribor. — Savinjskemu Sokolu pod novo zastavo zbranemu: živio! Vsem udeleževalcem blagoslovljenja: Slava!

Mariborski bogoslovci.

Maribor. — Srčni pozdrav novej zastavi! Živeli hrabri Sokoli in udeležitelji!

Mariborska Čitalnica.

Maribor. — Zbranim slovenskim rodoljubom zakličemo trikratni živio!

Mariborski učiteljski pripravniki.

Maribor. — Pod krasno novo trobojnico zbranim Sokolom in udeležiteljem gromovit živio!

Jenko, Vrančič, Jamšek, Zore.

Rudolfovo. — Živi, rasti, razcvitaj se, budi narodno zavest, užigaj ogenj narodne ljubezni!

Čitalnica Novomeška.

Pulj. — Iz daljnega Pulja srčen pozdrav! V duhu praznujemo slavnost z Vami.

Knific, Golob, Kosem.

Maribor. — Vihraj ponosno trobojna zastava, zvezda ti nova na Slave oboku, združena z drugimi pelji zmagonosno nas skozi valove k rešitnemu otoku. Živeli Sokoli!

Kitnar, Žitnik, Žolgar, Mariborski dijaki.

Velenje. — Milim bratom Slovanom in Sokolom Ljubljanskim presrečno slavo!

Ježovnik.

Zagreb. — Kakor blagodejni dež škropi danes našo zemljo, tako naj nebeški blagoslov poškropi novo zastavo! Krilati Sokol naj se visoko povzdigne, naj uspešno deluje za blagor slovenske domovine! To želimo Zagrebški Slovenci.

Spectabilis.

Vrhnika. — Raste in cvete naj vrli Savinjski Sokol in z njim vseslovenska zavest in solidarnost! Vrhniska Čitalnica.

Trst. — Bratski pozdrav stražnikov na Adriji stražnikom na Savinji!

Delavsko podporno društvo.

Središče. — Zastop Središkega trga kliče v duhu ogromni živio Sokolovi svečanosti! Živeli njegovi čestitci! Čulek, načelnik.

Središče. —

Savinjskega Sokola slava
Naj polni polje in gore,
Ker diči ga nova zastava,
Pogum naj hrabri mu srce!
Živeli narodnjaki!

Raisp, Petek.

Šmarje pri Jelšah. — Solidarno hočemo s Savinjskim Sokolom delovati z vsemi močmi za naroda svete pravice! Pomozi Bog!

Veteranci Šmarski.

Šmarje pri Jelšah. — Složno delajmo v probujenje našega milega, nesrečnega naroda vsak po svojih močeh in v svojem delokrogu. Živela Slovenija, živeli njeni boritelji Sokolci!

Šmarski rokodelci.

Slovenji Gradec. — Bog čuvaj zastavo Sokola Savine, ki bode nam v slavo in čast domovine!

Dr. J. Šuc, Bogoslav Novak,
Jos. Farsky, Janko Munda,
Josip Lah, Franjo Ksaverij
Krušič, Janko Hauke, Josip
Stanovnik, Pavel Krulej,
Janko Trobec, Aleksander
Kronaver, Davorin Runovec,
Alojzij Debelak.

Spital. — Srčen pozdrav mili materi Slavi in zvestim njenim sinovom.

Dr. Jurij Hrašovec.

Rogatec. — Vrlim Sokolcem, Savinjskim korenjakom čestitajo in želiyo dober vspeh Križevski učitelji.

Rogatec. — Slovanskim bratom in vsem vrlim domoljubom pozdrav! Kozinc.

Rogatec. — Gromoviti živio!

Kit, Leskovar, Weziak, Madile.

Rogatec. — Naprej zastava Slave! Naprej Sokol za sveto reč! Supanc, Plavčak.

Prevali. — Pozdravljam Te, vrli Sokol iz žalostnega Gorotana! Krepko razvijaj Svoje peruti, širi pod krasno Svojo zastavo narodno zavednost vedno dalje in dalje. Živeli zbrani Slovenci in bratje mili! V duhu z Vami. Prevaljski.

Trst. — Naši odaslanici s barjakom krenuli. Žaleč osebno zaprieku, u duhu s vami kličem: Junaki, pobratime! Raslo Ti. umnožavalo se perje, krepila ti se krila visokom letu na trepet djavolnickomu dušmanu. Excelsior! Vučković.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 14. junija.

Prošnjo Jilovskega okrajnega odbora, da bi se mu nek v nemščini uloženi rekurs in od deželnega odbora v tej zadevi izdana naredba uročila v češčini, je češki deželni odbor zavrgel, ker se stranke ne morejo siliti, ulagati uloge v kakem določenem jeziku in se deželni odbor drži načela, da se vse stvari imejo rešiti v onem jeziku, v katerem se je uročila prva uloga.

Vladni listi proslavljajo kompromis mej fakcijskimi in zmernimi liberalnimi moravskimi veleposestniki za bodoče volitve v deželni zbor, kot vspeh Taaffejeve politike. Čehov pa nikakor ne more zadovoljiti ta dogodek in njih listi že britko tožijo, da bodo še šest let gospodarili in tlačili Slovane na Moravskem elementu, ki ne znajo ločiti Avstrije od Nemčije. — Konservativni volilni komitet je postavil za prvo volilno skupino veleposestva sledeče kandidate: grofa Egberta Belkredija, deželnega grofa Josipa Fürstenberga, grofa Karola Lützova, grofa Alojzija Serenyi-ja, grofa Ferdinanda Spiegela, za drugo volilno skupino se bodo pa postavili kandidati še le pri volilnem shodu v Brnu, ki bode 6. julija.

Sedanja **zjedružena levica** se bode neki prelevila v nemški klub in pod tem imenom se udeležila bodočih volitev v deželni zbor. Tedaj bodo vendar enkrat resnico povedali, da so Nemci in nič drugoga.

Rusinski listi poročajo, da hoče vlada opustiti **rusinski** grško-katoliški seminar na Dunaji in zelo preustrojevati rusinski seminar v Levovu.

Da se tako žalostni dogodki ne bodo vsake tri leta ponavljali kakor se letos pri volitvah, sklenil je **ogerski** ministerski predsednik državnemu zboru predložiti načrt zakona, da bode mandat poslancev veljal na šest let. Upa se tudi, da bodo ljudje mirnejši postali, ako se ne bodo tako pogostem ponavljale volitve.

Vnanje države.

Srbske čete so odposlane, da zasedejo mejo ob Timoku. Pri emigrantskem vodji Djoki Lazareviću, katerega so ujeli, dobili so več revolucionarnih oklicev, v katerih se narod podpihuje k ustaji. — Skupščina je v tajnej seji odobrila vse naredbe proti Bolgariji, in tudi dovolila mobilizacijo, ko bi bilo potreba. Iz več krajev je skupščini došlo več adres, da tako izvrstno podpira vlado v tem mejnem prepiru. Najbrž so bile te adrese nejezte, ali pa prihajajo od uradnikov, ki se hočejo prikupiti v višjih krogih. Sicer se pa v Nišu še vedno upa, da se bode ta prepir mirno poravnal, iz česar se da sklepati, da Srbija še ne misli takoj začeti vojne.

Angleški agent in diplomatska zastopnika Nemčije in Avstro-Ogerske pri **bolgarske** vladi se trudijo, pregovoriti jo, da Srbiji odjenja ter srbskim emigrantom Pašiču in drugim odkáže druge bolj od Srbije oddaljene kraje za bivanje.

Petrogradski listi kaj zdržljivo pišejo o **ruskem** prodiranju v Aziji, drugače pa Moskovski, ki so vsi tega mnenja, da ne sme ostati pri sedanjih zavojevanjih. „Moskovskija Vjedomosti“ zahtevajo, da naj Rusija prisvoji afgaški Turkestan, „Sovremenija izvestija“ pa, da tudi Herat in Balkhs, ter da Rusija mora vsekako prodreti do perzijskega zaliva, ter tako si odpreti pot do oceana.

V sredo je v **italijanske** zbornici odgovoril minister vnanjih zadev, Mancini na interpelacijo Camporeala o položaji v Maroki. Odgovor ministrov je jako pomenljiv, ker jasno kaže nasprotje mej Francijo in Italijo. Italija sicer ima v Maroku samo geografske interese, a ne more dopuščati, da bi se ob Sredozemskem morji osnovala kaka obširna afrikanska država. Italijanska vlada se je pritožila v Parizu proti postopanju francoskega zastopnika pri marokanskem dvoru, a francoska vlada jej je zagotovila, da ne misli premeniti status quo v Maroku. Ravno tako se je izjavila Francija nasproti Španiji in Angliji. Toliko so pa priznali v Parizu, da želé reguliranja meje. Samo to je vprašanje, kaj da pod tem razumejo. Zato mora biti Italija pazna, da se kaj ne zgodi, kar bi škodovalo njenim interesom. Iz vsega ministrovega odgovora se je razvidelo, da Franciji nič prav ne zaupa.

Nič gotovega se še ne ve, kaj sta se sporazumeli zastran **egiptovske** konference Anglija in Francija. Poročila časnikov si nasprotujejo. „Daily News“ so izvedele, da angleške čete ostanejo do 1. januarja 1888. leta v Egiptu, ako se prej po mnenji Angležev egiptovska domača vlada dosti ne utrdi. Tedaj pa odidejo vse angleške čete iz Egipta, ako bodo vse vlasti to želele; ako bode pa le jedna vlast želela, da še dalje ostanejo, pa ne bodo še odšle. V to je neki Francija že privolila. Konferenca se pa baje snide 5. dan julija. A če je verjeti Reuterjevemu Bureau se je proti konferenci pokazala nova ovira. Turčija neče se drugače udeležiti konference, če se ne bode pri tej razgovarjalo o vsem egiptovskem vprašanji. Anglija bi se tedaj zopet morala pogajati s Turčijo, kar bi stvar zopet utegnulo zavleči.

Dopisi.

Iz Zagreba 10. junija. [Izv. dop.] Ko smo še smeli Slovenci ponosni biti na svojo narodnost, smo često citirali Koseskega besede: „Biti slovenske krvi bode Slovincu ponos!“ Zdaj, ko nam je drugi naš pesnik, Josip Stritar, v svojih Dunajskih pismih zabranil ves narodni ponos in nam je oblastno zapovedal, da smemo biti in da moramo ostati vedno le „podlaga tujčevje peti“, zdaj jašejo nemško-židovski žurnalisti Stritarjevo paradno kljuso (spravljivost in elastičnost) ter ga hvalijo na vse pretege in povzdigujejo njegove najnovejše političke nazore v svojih glasilih tako navdušeno, da si mi, ki smo se doslej klanjali modrosti Dunajskega pesnika, ne znamo tolmačiti njegovega vedenja, in moramo misliti da zajema svoja politička modrovanja zares iz devete dežele.

Dejal je učeni naš pesnik, da smatramo slovenski žurnalisti slovensko narodnost za molzno kravo, katera nam daje sladkega mleka; mi hranimo to kravo Stritarjevo, katera se imenuje slovenska narodnost, že dokaj let, ali nismo še ni kaplice mleka videli, kamo li nadojili, do zdaj je še vedno bila prisušena ta krava in zdi se mi, da bo še ostala, kakersna je bila, vzlic Stritarjevim besedam za vse poštene in pošteno misleče sinove našega naroda.

„Nikoli se nam ni tako dobro godilo, kakor se nam godi sedaj,“ kričijo naši opričniki, in mi jim radi verujemo, da se dobro godi nekaterim, ki

Ko sem se na zadnje odločil za nadpis „Nedeljsko pismo“, naletel sem takoj na drugo zadrego. Komu pisati to pismo? „Bon ton“ tirja, da se taka pisma pišejo kakej gospej ali vsaj nadobudnej gospici.

A jaz, ki sem tako dolgo ležal na zapečku, imam premalo znanja v krogih krasnega spola in tudi ne vem, bi li katera narodna gospa in gospica hotela čitati plodove mojega okornega peresa in moje „duševne revščine“. V tej zadregi šinila mi je bliskoma rešilna misel v glavo, da pišem ta pisma Vam, Vi kot urednik, morate je vsaj čitati, ker to je Vaša „prokleta dolžnost“ in ker nemate tacega gradiva v izobilji, Vam bodo morebiti celo dobro došla.

Tako sem srečno premagal prvi oviri. Gotov je nadpis in naslov, zdaj mi je še skrbeti za primeren uvod, kajti tudi ta je dandanes v modi. V tej zadevi pa sem bil skoro nehotoma jako srečen, kajti uvod vleče se že od začetka pa do semkaj in jaz niti še mislil nesem, o čem da bo govorilo moje prvo pismo, moj ljubljani prvenec, katerega že tako željno pričakujem, tiskanoga črno na belem. Saj

veste, kako vsakdo zaljubljen in s ponosom gleda na svojega prvorojenca in kako si z nekako samodopadljivostjo stavi vprašanje: kaj poreko ljudje? V tem tudi jaz nesem boljši od drugih, tudi jaz sem mej Slovenci rojen, in da ne bode treba nobene popravke, kar tu povem, mej kranjskimi Slovenci, na to sem tudi ponosen, kajti kranjski Slovenci imajo „molzno kravo“ in „utrjeno narodnost“, naj jo pa še drugi pokažejo, če jo morejo.

Res je, da ta „molzna krava“ zlobno brca, a dandanes, ko je živinoreja „sport“, možno je neki celo s kravami napraviti pravo — konjsko — dirko. Kdor zna, pa zna, kdor ne zna, naj se pa nauči. V prid bodo njemu in njegovim potomcem v deveto koleno.

Pri teh skokih v stran pa sam skoro pozabil predmeta, s katerim bi se mi bilo baviti, zbok predolgega uvoda pa mi menda tudi ne ostaje veliko več prostora. V kratkem naj tedaj povem, kako bi jaz razvrstil in klasifikoval listkarje slovenske. Ima jih lepo število, toliko skoro, kolikor ima Mekin-

ska graščina pri kamniku oken, o katerej se govori, da jih ima toliko, kolikor je v letu dnij. Po nagnenji in politični barvi ločijo se v elastične in take, ki bi je radi posnemali in v radikalne, ki pa nikakor neso tako radikalni, kakor bi je nekateri radi razkričali.

Če si ogledamo druge lastnosti uvidimo takoj, da je duhovitih prav malo, občutljivih veliko, samodopadljivih pa 120 odstotkov, slednjim prištevam se tudi jaz, sicer bi ne bil napisal tega nedeljskega lista. Po narodnost ločijo se v kranjske (teh je hvala Bogu še malo število) in druge Slovence, po veroizpovedanji pa so vsi rimo-katoliki, žida še ni mej njimi, akoravno bi se časih moglo vprašati: „Nix zu handeln? Nix zu handeln?“ Gledé starosti pa je vsacemu najljubše, če se ga za leta ne vpraša, ker si misli: dokler veljam za mladega, sem še vedno nadobuden, nadepoln, ko me pa proglasé da sem star: adijo glorijs!, potem spadam takoj na slovenski leposloven „tandelmarkt“.

Zaradi zadnje opazke pa nemojte misliti, da

Papirna ren a		80 gld.	45	kr.
Srebrna renta		81	30	"
Zlata ren		102	25	"
5% marcna renta.		95	80	"
Akcije narodne banke		857	—	"
Kreditne akcije		310	40	"
London		121	80	"
Srebro		—	—	"
Napol.		9	66	"
C. kr. cekini .		5	75	"
Nemške marke		59	50	"
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	124	75	"
Državne srečke iz l. 1864.	100 gld.	169	—	"
4% avstr. zlata renta, davka prosta.		102	05	"
Ogrska zlata renta 6%		122	65	"
" " " " 4%		91	80	"
" " papirna renta 5%		88	70	"
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.		104	50	"
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115	50	"
Zemlj. obč. avstr. 4 $\frac{1}{2}$ % zlati zast. listi		122	25	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice		107	60	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice		106	25	"
Kreditne srečke	100 gld.	175	75	"
Rudolfove srečke	10 "	19	—	"
Akcije anglo-avstr. banke	120 "	110	75	"
Trammway-društ. velj. 170 gld. a. v.		219	75	"

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze sočutja mej boleznijo in smrtjo preljubljenega našega očeta

Štefana Šubic-a,

kiparja, slikarja in hišnega posestnika,
izreka najsrčnejšo zahvalo

(391) **žalujoča rodbina.**

V Poljanah, v 11. dan junija 1884.

Družina treh oseb

(376—3)

išče stanovanja

(2 ali 3 sobe) za jesenski termin. — Naznanila s pogojem pod „T. T.“ na upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

Dolenjsko vino

se toči liter po 36 kr., 32 kr. in 28 kr.

Dober vinski jesih

liter po 18 kr.

(387—2)

Vsak dan se dobi suho svinjsko meso, porcija po 10 in 20 kr.

Ljubljana, Stari trg št. 34.

JOSIP RAUNICHAR,

v Ljubljani, Židovske ulice št. 6,
priporoča svojo bogato zalogo (178—13)

čevljev

za gospode, dame in otroke,

dobro in elegantno izdelane, po najnižji ceni.

Puške!

Priporočam prav izvrstne puške vsacega sistema; izdelujem nove ter tudi prevzamem vsa popravila po prav nizki ceni. — Za dobro delo sem porok.

Cenike pošiljam na svoje stroške.

Anton Sodja,

puščkar,

(392—1)

v Borovljah (Ferlach), Kärnten.

Nove Matjes slanike

(385—1)

najboljše, v sodčkih po 5 kilo za gld. 2.50 in gld. 3,
vožnine prosto, vendar izvzemši carino priporoča

Carl Fr. Burghardt, Hamburg.

ADOLF EBERL,

stavbeni in pohištveni barvar. Izdelovalec
slikanih napisov. Lakirnik.

Lastna fabrikacija

oljnatih bary, lakov in firnežev.

Prodaja na debelo in drobno.

Ljubljana,

(301—7)

Marijin trg, tik frančiškanskega mostu.

Cenilniki se pošiljajo na vse strani, kdor jih želi.

Takoj delujoče.

Uspeh zjamčen.

Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTIUM

(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri
plešah, izpalih in osivelih lasih.
Uspeh po večkratnem močnem utrenji
zjamčen. Pošilja v steklenicah po 1 gld.
50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.

J. Grolich v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri g. **Edvardu Mahr-u**; v
Trstu **Peter Slovic**, via Sanità 13; v Gorici lekar **C. Cris-**
toffoletti; v Reki lekar **C. Šilhavy**; v Celju **Fd. Pellé**; v Ma-
riboru J. Martinz; v Rovinju lekar **G. Tromba**.

Tam se tudi dobi:

Eau de Hébé, orijentalno lepčilno sredstvo, ki
naraja nežnost, belino in obilnost
telesa, odstranjuje pege in lase — cena 85 kr.

Ni sleparija!

(333—5)

Od sveže napolnitve 1884. leta došla.

Radenska slatina (štajerski Vichy).

Ta slatina je mej mnogimi kislimi vodami neporekljivo jedna najvažnejših, znabiti celo najboljša iz vseh.
Nema samo jako mnogo ogljenčeve kisline v sebi (ter je zaradi svojega prijetnega kiselkastega okusa priljub-

ljena in mnogo zahtevana luxus pijača), nego se nahajajo v njej tudi najizvrstnejše snovi slatinske, posebno
alkalije, v veliko večji meri, kakor pa se dobé pri večini drugih mineralnih vod.

Z ozirom na obilnost njenih stalnih in izhlapljivih osnovnih del more se jej samo Bilin staviti v spored,

pa tudi ta „kralj vseh natronovih kislic“ ne dosega njene mineralne vsebine. Zbog svojega lithiona je ta slatina

celo specijaliteta, ali drugače rečeno: mineralni vrelec, kateremu ni para. Izredne je uspešnosti pri boleznih v

mehurju, kamnu, B ightijevem spridenji obistji, pri želodčnem in črevesnem kataru, zlatenici, zagnjetenemu drobu,

naduhi, sušici, pri otečenih bezgalkah, krofu, trganji in protinu.

Ker je ogljenčeva kislina njena glavna snov in topilo ostalih, priporoča se tudi kot hladilni pitek s

svojim prijetno kiselkastim okusom in obilnimi penami in z lastnostjo, da obdržuje svoje pline, tako da ima,

če prav se razpošilja v steklenicah, se pretresa in dolgo časa hrani, več takih izhlapljivih snovij v sebi, ko

druge mineralne vode. Celo otroci jo radi pijo, bodisi samo ali pa z mlekom primešano. Z vinom ali pa s citro-

novim sokom in sladkorom pomešana daje zelo prijetno, jako penečo se pijačo, katerej pravijo „mineralni

šampanjec“.

Radenska slatina ostane celo na dolgem potovanji po morji in po večletnej shrambi popolnem dobra

in pitna.

Glavna zaloga za vso Kranjsko

je pri

Ferdinandu Plautz-u,

trgovcu v Ljubljani na Starem trgu.

Nadalje imajo še zaloge: V Rudolfovem **Adolf Pauser**, v Ribnici **Ivan Lušin**, v Žužemperku **Dom.**
Dereani, v Litiji **Ivan Wakonigg**, na Vrhniki **G. Golob & C.**, v Postojni **A. Lavrenčič**, v Skofjeh
Loki **Ivan Nep. Plautz sen.**, v Zagorji **Andrej Mihelčič**, v Višnji Gori **Anton Stepec**, v Kranju
A. Omersa, v Trzinu **F. Omersa**, v Vipavi **A. Ditrich**, v Kočevju **Edvard Hofman**, v Toplicah zdravilni in kopalni zavod. (260—4)

„SLAVIJA“, vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

VABILO

k izrednemu občnemu zboru,

ki se boče vršil

dné 29. junija 1884 ob 9. uri dopoldne

v hiši banke „Slavije“ na Senovažnem predmestju št. 978-II.

PROGRAM:

1. Predlogi upravnega svetovalstva gledé premembe pravil.

Izpisek iz pravil:

§. 31. III. Pri občnem zboru udeleževati se, voliti in voljeni biti, so opravičeni:

a) ustanovniki;

b) tisti članovi banke, ki imajo v enem oddelku I, II. in III. najmanje 1000 gld. ali temu kapitalu jednake vrednosti dohodek, ali v enem drugih oddelkov najmanje 10.000 gld. za najmanje celo leto zavarovan. Potem pristoji skupno jeden glas tistim banknim članovom, ki stanujejo v istej občini in so uže celo leto članovi banke, a se morejo posamezno v oddelku IV. ali V. skazati samo z zavarovanimi kapitali manjšimi od 10.000 gld. — ako so v oddelku IV. in V. v istej občini vkup najmanje za 20.000 gld. zavarovani. Ta glas more le tisti član porabiti, ki je bil k temu pooblaščen z večino glasov;

c) vsak zavarovaneec, kateremu daje zavarovanje to pravico (lit. b). Vendar pa članovi in družabniki, ki so po pogodbi kot uradniki ali sluge banke stalno plačani, nemajo pravice voliti ali voljeni biti.

Isto tako isti ne smejo kot pooblaščenec, niti voliti niti voljeni biti. IV. Vsakdo ima v občnem zboru samo po jeden glas. Namestništvo se razen slučajev, navedenih v §§. 26 in 28 spl. prav. le na tak način dovoljuje, da mora namestni član, kateremu poleg §. 31 III. b) spl. prav. ne pristoji pravica udeležiti se občnega zbora v ta namen, da prejme legitimacijski list, pokazati, katero mora biti ne le od člana, ampak tudi od pooblaščenca lastno-ročno podpisano in izgotovljeno na tistih tiskovini, katero v ta namen pošlje pooblaščenec na zahtevanje njegovo ravnateljstvo. Pooblastilo izroči ravnateljstvo potem, ko ga je pregledalo in podpisalo, pooblaščenec.

V. Kdor se hoče udeležiti občnega zbora, imatonajkasneje osmi dan pred občnim zborom*) objaviti ravnateljstvu, katero mu izroči legitimacijski list in program občnega zbora.

V Pragi, v 9. dan junija 1884.

Upravično svetovalstvo

„SLAVIJE“, vzajemno zavarovalne banke v Pragi.

*) T. j. do 21. junija 1884 (od 8.—12. ure dopoldne). Ravnateljstvo izdaje poleg legitimacijskih listov tudi predloge upravnega svetovalstva gledé premembe pravil. (390)

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi Jork naravnost.

Veliki prvovrzdni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „East Anglia“, 3400 ton, 5. julija.

„Germania“, 4200 „20.“

Potnina: Kajuta 200 gld. Vmesni krov 60 gld.

Za vožnjo ljudij se je obrniti na **J. Terkuile**, generalnega pasaznega agenta, Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale v Trstu; za vožnjo blaga pa na **Schenker & Comp.**, Zelinkagasse, Wien. (372—2)

FRANZ

JOSEF

BITTER

QUELLE

„prijeten in priročen lek za sčiščenje.“
Prof. VALENTA, Ljubljana.

„ne prouzroča nobenih težav.“
Prof. pl. BAMBERGER, Dunaj.

„je uspešnejše, kakor druge grenčice.“
Prof. LEIDESDORF, Dunaj.

Zahtevaj se vedno izrečno: „FRAN-JOSIPOVA GRENČICA“.

Zaloge povsod. (136—9) Vodstvo razpošiljatve v Budapešti.

Glavna zaloga

naravnih rudninskih vodá in studencic:

Adelaidin studenec, Bilinska kislá voda, Carinthia-studenec, Emski Viktorija-studenec, Emski hrenčeki, Franc Josipov grenki vir, Friedrichshallna grenka voda, Gleichenbergski Konstantinov vir, Sv. Ivana vir, Emin vir, Klausenski jekleni vir, Giesshühlerska kislá voda, Hallska jedna voda, Hunyadi-jeva grenka voda, Karlsbadská mlinšica, Gradská voda in vrelec, Marienbadská križna voda, Preblavská kislá voda, Kron-dorfska kislá voda, Bilnaska in Sidschüdska grenka voda, Rodanjska kislá voda, Rakoczy grenka voda, Rogatska kislá voda, Rimski studenec, Ofenski Viktorija-studenec, Selters voda, Sv. Lovrenca jeklena kislina, Karlsbadská vrelska sol, Marienbadská in Hallska jedna sol, Emske pastile, Bilinske pastile itd.

Že 26 let obstoječa trgovina z rudninskimi vodami daje ne samo sanitetnemu uradu, nego tudi vsakemu izmed naročnikov izvirne fakture na razpolaganje, da se vsakdo lahko preveri, da so sklenice napolnene s pravimi fršnimi imenovanimi vodami. S spoštovanjem

Peter Lassnik v Ljubljani.

(317—6)

(Popise o vodah in brošure zastonj.)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.